

Legea de modificare a Legii privind deșeurile

Articolul 1 Modificări ale Legii privind deșeurile

Legea privind deșeurile trebuie modificată după cum urmează:

- 1)** cuvintele „garanție financiară” se înlocuiesc cu cuvintele „garanție monetară”;
- 2)** la articolul 1, alineatul (3₁) textul „capitolele 3, 4 și 6-9” se înlocuiește cu textul „capitolele 3, 4, 8 și 9”;
- 3)** la articolul 1, alineatul (3⁵) se adaugă cu următoarea formulare:
„(3⁵) Articolul 28 alineatul (7) din prezenta lege nu se aplică depozitării deșeurilor extractive într-o instalație de gestionare a deșeurilor.”;
- 4)** la articolul 2 alineatul (5), după cuvântul „deșeuri” se adaugă cuvintele „eșantionare și”;
- 5)** articolul 23 alineatul (1₂) se modifică și se formulează după cum urmează:
„(1²) În sensul prezentei legi, producătorul unui autovehicul este:
  - 1) o persoană fizică sau juridică al cărei sediu este în Estonia și care, indiferent de metoda de vânzare, inclusiv vânzarea la distanță, introduce o activitate economică sau profesională pe piața estoniană Vehicule din categoriile M1, N1 și L2e;
  - 2) orice persoană fizică sau juridică care în conformitate cu contractele la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului introduce pe piața estoniană în cursul activităților economice sau profesionale vehicule din categoriile M1, N1 și L2e;
  - 3) persoană fizică sau juridică care vinde direct gospodăriilor estoniene sau altor utilizatori prin mijloace de comunicare la distanță vehicule din categoriile M1, N1 și L2ecu toate acestea, își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în afara Uniunii Europene.”;
- 6)** articolul 23 alineatul (1₅) se modifică și se formulează după cum urmează:
„(1⁵) În sensul prezentei legi, un producător de anvelope este:
  - 1) o persoană fizică sau juridică al cărei sediu este în Estonia și care, indiferent de metoda de vânzare, inclusiv de vânzarea la distanță, introduce anvelope pe piața estoniană în cadrul unei activități economice sau profesionaleinclusiv o remorcă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (9) din Legea privind traficul rutier, un vehicul de teren astfel cum este definit la punctul 36, un autovehicul astfel cum este definit la punctul 40, un dispozitiv remorcat astfel cum este definit la punctul 58 și un dispozitiv remorcat interschimbabil, astfel cum este definit la punctul 91;
  - 2) orice persoană fizică sau juridică care în conformitate cu contractele la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului introduce pe piața estoniană în cursul activităților economice sau profesionale anvelope, inclusiv o remorcă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Legea privind

traficul rutier, un vehicul de teren astfel cum este definit la punctul 36, un autovehicul astfel cum este definit la punctul 40, un dispozitiv remorcat astfel cum este definit la punctul 58 și un dispozitiv remorcat interschimbabil, astfel cum este definit la punctul 91;

3) persoană fizică sau juridică care vinde anvelope direct gospodăriilor estoniene sau altor utilizatori prin mijloace de comunicare la distanță inclusiv o remorcă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Legea privind traficul rutier, un vehicul de teren astfel cum este definit la punctul 36, un autovehicul astfel cum este definit la punctul 40, un dispozitiv remorcat astfel cum este definit în clauza 58 și un dispozitiv remorcat interschimbabil, astfel cum este definit la punctul 91, cu toate acestea, își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în afara Uniunii Europene.”;

7) articolul 23 alineatele (1⁶)-(1⁷) se modifică și se formulează după cum urmează:

„(1⁶) În sensul prezentei legi, un producător de plastic pentru agricultură este:

1) o persoană fizică sau juridică al cărei sediu este în Estonia și care, indiferent de metoda de vânzare, inclusiv vânzarea la distanță, introduce plasticul agricol în cadrul unei activități economice sau profesionale pe piața estoniană;

2) orice persoană fizică sau juridică care în conformitate cu contractele la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului introduce plastic pentru agricultură pe piața estoniană în cursul activităților economice sau profesionale;

3) persoană fizică sau juridică care vinde direct gospodăriilor estoniene sau altor utilizatori prin mijloace de comunicare la distanță plastic pentru agricultură, cu toate acestea, își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în afara Uniunii Europene.

(1⁷) În sensul prezentei legi, producătorul unei componente a unui autovehicul este:

1) o persoană fizică sau juridică al cărei sediu este în Estonia și care, indiferent de metoda de vânzare, inclusiv vânzarea la distanță, plasează componente pentru autovehiculele din categoriile M1, N1 și L2e ca parte a unei activități economice sau profesionale pe piața estoniană;

2) orice persoană fizică sau juridică care în conformitate cu contractele la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului introduce componente pentru autovehiculele din categoriile M1, N1 și L2e pe piața estoniană în cursul unor activități economice sau profesionale;

3) persoană fizică sau juridică care vinde direct gospodăriilor estoniene sau altor utilizatori prin mijloace de comunicare la distanță componente pentru autovehiculele din categoriile M1, N1 și L2e, cu toate acestea, își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în afara Uniunii Europene”;

8) articolul 23 alineatul (1⁹) se modifică și se formulează după cum urmează:

„(1⁹) În sensul prezentei legi, „punere la dispoziție pe piață” înseamnă furnizarea unui produs pe piața estoniană pentru distribuție, consum sau utilizare de către alte persoane pe piața estoniană, contra cost sau gratuit. ”;

9) la articolul 23 alineatul (5), se elimină următorul text: „Un distribuitor poate fi, de asemenea, producător în sensul alineatelor (1¹)-(1⁷) de la prezentul articol.”;

10) articolul 25 alineatul (3) punctul 3 se modifică și are următoarea formulare:

„3. «autovehicul» înseamnă un autovehicul din categoriile M1, N1 și L2e și o componentă a unui autovehicul din categoriile M1, N1 și L2e”;

11) articolul 25 alineatul (3) punctul 5 se modifică și are următoarea formulare:

„5. «anvelopă» înseamnă o remorcă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Legea privind traficul rutier, un vehicul de teren astfel cum este definit la punctul 36, un autovehicul astfel cum este definit la punctul 40, un dispozitiv remorcat astfel cum este definit la punctul 58 și o anvelopă pentru echipamente remorcate interschimbabile, astfel cum sunt definite la punctul 91;”;

12) Articolul 26 alineatul (1⁷) se modifică și are următoarea formulare:

„(1⁷) Un producător de echipamente electrice și electronice, de autovehicule, de părți ale autovehiculelor, de anvelope, de materiale plastice pentru agricultură, de hârtie absorbantă umedă, de baloane, filtrarea produselor din tutun și a filtrelor utilizate împreună cu produsele din tutun și unelte de pescuit care conțin plastic, care își plasează produse pe piața dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene în cadrul activității sale profesionale, în cazul în care nu este stabilit, numește un reprezentant autorizat, stabilit sau rezident în statul membru respectiv, care este o persoană fizică sau juridică și efectuează în numele său obligațiile care revin producătorului. Reprezentantul autorizat este numit prin mandat scris.”;

13) articolul 26 alineatul (4³) se abrogă;

14) textul articolului 26⁴ se modifică și are următorul cuprins:

„(1) În cazul deșeurilor provenite de la produse problematice pentru care se aplică responsabilitatea colectivă, orice producător al unui produs problematic și asociație de producători care a colectat și a recuperat sau eliminat în mod corespunzător mai mult decât o cantitate de deșuri dintr-un produs problematic, proporțional cu cota sa de piață pentru acest tip de produs problematic, are dreptul să solicite unui alt producător al unui produs problematic sau unei asociații de producători care a colectat și recuperat sau eliminat în mod corespunzător mai puțin decât o cantitate de deșuri dintr-un produs problematic, proporțional cu cota sa de piață pe piață pentru respectivul tip de produs problematic, rambursarea costurilor de colectare, recuperare sau eliminare într-o măsură care să asigure o răspundere proporțională în funcție de cotele lor de piață.

(2) Baza de calcul pentru partajarea costurilor de colectare și recuperare a produselor problematice o reprezintă datele înregistrate în registrul produselor problematice.

(3) Producătorii și asociația de produse problematice a producătorilor au dreptul să solicite rambursarea costurilor suportate pentru colectarea și recuperarea produselor problematice numai dacă s-au oferit să predea deșeurile generate de produsele problematice, iar producătorul sau asociația de producători în cauză a refuzat să facă acest lucru.

(4) Costurile de colectare, recuperare sau eliminare a deșeurilor generate de produsele problematice de la producători și asociație de producători nu trebuie să depășească costurile necesare pentru desfășurarea activităților prevăzute la articolul 25¹ din prezenta lege într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.

(5) Modalitățile de partajare și rambursare a costurilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, producătorii și terții în cauză se stabilesc între producători și părțile terțe în cauză, astfel încât să fie inteligibile pentru toți. Rambursarea cheltuielilor se bazează pe dispozițiile Legii privind obligațiile. În scopul calculării rambursării costurilor, se vor lua în considerare veniturile din reutilizarea produselor problematice și din vânzarea de materii prime secundare.”;

15) punctul 5 de la articolul 26⁸ alineatul (9) se abrogă;

16) Articolul 26⁹ alineatul (1) se modifică și are următoarea formulare:

„(1) Achiziționarea de produse problematice sau părțile separate de astfel de produse ca deșeuri sunt permise numai de la un producător sau de la o asociație de producători înregistrați în registrul produselor problematice instituit în conformitate cu articolul 26¹ alineatul (2) din prezenta lege sau de la o întreprindere care deține o autorizație de protecție a mediului și care are un contract cu un producător sau asociație de producători sau ca urmare a activităților legale ale căror deșeuri au fost generate.

17) la articolul 34¹ alineatul (1) textul „la punctul 5 de la articolul 91” se înlocuiește cu textul „la punctul 4 de la articolul 91 alineatul (1)”;

18) la articolul 65 alineatul (2), textul „cu excepția cazului menționat la articolul 26 alineatul (1) din prezenta lege” se înlocuiește cu textul „cu excepția cazului menționat la articolul 25”.¹
(1) din prezenta lege”;

19) la articolul 98³ alineatul (1), textul „garanție monetară” se înlocuiește cu textul „valoarea garanției plătite sub forma unui depozit într-un cont desemnat în acest scop” (denumită în continuare *garanția pentru depozitarea deșeurilor*);

20) articolele (11)-(14) se adaugă la articolul 98³ cu următoarea formulare:

„(1¹) Valoarea garanției pentru depozitarea deșeurilor se calculează după următoarea formulă:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15$, unde

M – valoarea garanției pentru depozitarea deșeurilor în euro;

T – cantitatea în tone de deșeuri depozitate simultan într-o cerere de autorizație de protecție a mediului sau într-o autorizație de protecție a mediului;

K – prețul pe tonă de gestionare a deșeurilor în euro;

L – costul încărcării deșeurilor în euro pe tonă;

V – prețul transporturilor de deșeuri în euro.

(1²) În cazul unei garanții prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, Consiliul de Mediu este beneficiarul garanției.

(1³) Valoarea garanției prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol se plătește sub forma unui depozit

în contul Ministerului de Finanțe la o instituție de credit.

(1⁴) În cazul în care baza pentru solicitarea unei garanții pentru depozitarea deșeurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol a încetat să mai existe, Consiliul pentru Mediu ia măsuri pentru returnarea sumei garanției plătite sub formă de depozit și pentru

încetarea obligațiilor întreprinderii care emite garanția în cadrul acesteia.”;

21) Articolul 98³ alineatul (2) se modifică și are următoarea formulare:

„(2) Garanția pentru depozitarea deșeurilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol acoperă costurile de organizare și manipulare a tuturor deșeurilor care au fost solicitate și este instituită și valabilă pentru întreaga perioadă de depozitare a deșeurilor. ’;

22) la articolul 98³ alineatele (3)-(5), cuvintele „garanție sau garanție financiară” se înlocuiesc cu „garanție pentru depozitarea deșeurilor”;

23) alineatele (4¹)-(4⁵) se adaugă la articolul 98³ și au formularea următoare:

„(4¹) Valoarea garanției pentru depozitarea deșeurilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se stabilește de comun acord cu Consiliul pentru Mediu, care verifică dacă valoarea garanției a fost stabilită corect. Valoarea garanției se bazează pe costurile de organizare a gestionării deșeurilor care urmează să fie depozitate, precum și pe costurile de gestionare.

(4²) Pentru calcularea garanției pentru depozitarea deșeurilor, costurile de organizare a gestionării deșeurilor sunt luate în considerare drept cost de încărcare și transport al deșeurilor, precum și drept costuri de manipulare a deșeurilor pe tipuri de deșeuri.

(4³) Persoana care deține o autorizație de protecție a mediului evaluează, într-un format care poate fi reprodus în scris, caracterul adecvat al garanției pentru depozitarea deșeurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol cel puțin o dată la trei ani și, dacă este necesar, o modifică.

(4⁴) În cazul în care, în opinia emitentului autorizației, garanția pentru depozitarea deșeurilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu acoperă costurile de organizare a manipulării deșeurilor care urmează să fie depozitate și de manipulare a acestor deșeuri, emitentul autorizației are dreptul de a solicita persoanei care deține autorizația de protecție a mediului să majoreze garanția.

(4⁵) Garanția pentru depozitarea deșeurilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu se include în patrimoniul succesoral al persoanei care deține o autorizație de protecție a mediului.”;

24) la punctul 1 din articolul 98³(5), textul „sau punctul de colectare” se adaugă după textul „pe stația de deșeuri”;

25) la punctul 4 din articolul 98³(5), textul se modifică prin adăugarea textului „pe baza unui contract scris” după textul „în numele”;

26) la punctul 6 din articolul 98³(5), textul „în instalațiile de gestionare a deșeurilor incluse în certificatul de înregistrare a sistemului de management de mediu și audit” se adaugă după textul „managementul mediului și sistemul de audit”;

27) la articolul 98³ alineatul (5) se adaugă punctele 7 și 8 și au formularea următoare:

„7. o persoană înregistrată la Consiliul pentru Mediu în conformitate cu punctul 1 de la articolul 98⁷ alineatul (2) din prezenta lege, în cazul deșeurilor destinate recuperării, dacă valoarea garanției pentru depozitarea deșeurilor nu depășește 500 EUR;

8) în cazul tratării nămolurilor de epurare generate de o întreprindere din domeniul apei în cursul propriilor activități.”;

28) la articolul 98³ se adaugă alineatele (6)-(12) și au formularea următoare:

„(6) În cazul în care o persoană care deține o autorizație de protecție a mediului nu este în măsură să respecte obligația de a organiza și de a manipula deșeurile care urmează să fie depozitate, persoana respectivă informează imediat Consiliul de Mediu în acest sens.

(7) Utilizarea garanției pentru depozitarea deșeurilor se decide de către Consiliul pentru Mediu. Procedurile de faliment inițiate împotriva titularului unei autorizații de protecție a mediului nu restricționează drepturile Consiliului pentru Mediu în ceea ce privește utilizarea garanției.

(8) În cazul în care o persoană care deține o autorizație de protecție a mediului nu este în măsură să îndeplinească obligația de a organiza și de a gestiona deșeurile care urmează să fie depozitate, Consiliul pentru Mediu organizează îndeplinirea obligațiilor specificate pe baza și în conformitate cu procedura prevăzută în Legea privind performanța substitutivă și neconformitatea.

(9) În cazul în care persoana care deține o autorizație de protecție a mediului nu este în măsură să respecte obligația de a organiza și de a manipula deșeurile care urmează să fie depozitate, iar Consiliul pentru Mediu a luat o decizie privind executarea substitutivă menționată la alineatul (8) de la prezentul articol, Consiliul pentru Mediu depune o cerere la întreprinderea care a emis garanția de a efectua o plată pe baza garanției sau de a lua o decizie de plată cu privire la valoarea garanției plătite sub forma unui depozit.

(10) Data scadență pentru plata unei creanțe în temeiul garanției este de 20 de zile lucrătoare.

(11) În cazul în care valoarea garanției sau a garanției transferate din contul desemnat în acest scop ca depozit în contul desemnat de Consiliul de Mediu este mai mare decât costurile reale de organizare și manipulare a deșeurilor, suma rămasă se returnează în contul titularului autorizației de protecție a mediului sau, în absența acesteia, la bugetul de stat.

(12) În cazul în care garanția pentru depozitarea deșeurilor de către o persoană care deține o autorizație de protecție a mediului nu este suficientă pentru a acoperi costurile de organizare și manipulare a deșeurilor care urmează să fie depozitate, persoana care deține o autorizație de protecție a mediului asigură partea lipsă.”;

29) textul articolului 98⁴ se modifică și are următoarea formulare:

„În plus față de dispozițiile articolului 83 alineatul (1) din prezenta lege, emitentul autorizațiilor refuză să acorde o autorizație de protecție a mediului pentru depozitarea deșeurilor în cazul în care solicitantul nu dispune, conform articolului 98³, de garanția pentru depozitarea deșeurilor menționată la articolul 1 sau emitentul autorizațiilor nu consideră că garanția furnizată este suficientă sau fiabilă.”;

30) articolul 98⁵ alineatul (1) punctul 2 se modifică și are următoarea formulare:

„2. un document care atestă garanția unei instituții de credit sau financiare stabilite în Spațiul Economic European sau un contract de asigurare de răspundere civilă (denumită în continuare *garanția pentru acoperirea pagubelor în caz de accident*) să acopere costurile de remediere în caz de poluare a mediului cauzată de accidente;”;

31) Articolul 98⁵ alineatul (2) se modifică și are următoarea formulare:

„(2) Valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident se calculează conform următoarei formule:

$M = T \times L/52$, unde

M – valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident în euro;

T – 255 EUR pe tonă;

L – cantitatea anuală în tone de deșuri periculoase menționată în cererea de autorizare a deșeurilor;

52 – numărul de săptămâni pe an.”;

32) alineatele (2¹)-(2³) se adaugă la articolul 98⁵ și au formularea următoare:

„(2¹) Contractul de asigurare de răspundere civilă specificat la alineatul (1) punctul 2 de la prezentul articol trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1) contractul de asigurare se încheie cu un asigurător care are dreptul de a asigura riscurile, cu sediul în Estonia;

2) un eveniment asigurat este un eveniment neașteptat și imprevizibil cauzat de manipularea deșeurilor sau a substanțelor periculoase în timpul perioadei de asigurare sau de o caracteristică a deșeurilor sau a substanțelor periculoase, iar operatorul este răspunzător pentru daunele cauzate;

3) suma asigurată trebuie să fie rezonabilă, ținând seama de amplasamentul legat de gestionarea deșeurilor periculoase, de cantitatea și modul de tratare a deșeurilor periculoase, de amploarea activităților acoperite de contractul de asigurare și de daunele care pot rezulta din acestea, precum și de alte circumstanțe relevante.

(2²) Un contract de asigurare de răspundere civilă încheiat în temeiul alineatului (1) punctul 2 de la prezentul articol nu trebuie să acopere daunele:

1) cauzate de operator ca urmare a deteriorării situației mediului, cu excepția costurilor rezonabile ale măsurilor inițiale de urgență pentru remedierea daunelor inițiale și pentru prevenirea altor daune;

2) cauzate de bunuri aflate în posesia operatorului;

3) cauzate de un eveniment cauzat în mod intenționat de operator.

(2³) O societate de asigurări are dreptul de a refuza încheierea unui contract de asigurare de răspundere civilă menționat la alineatul (1) punctul 2 de la prezentul articol în cazul în care operatorul refuză să prezinte o analiză a riscurilor și dovezi care permit identificarea circumstanțelor care, în opinia asigurătorului, sunt necesare pentru evaluarea riscului asigurat.

33) articolul 98⁵alineatele (3)-(5) se modifică și au următoarea formulare:

„(3) În cazul în care valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident, calculată pe baza formulei prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol este mai mică de 6 400 EUR, valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident este de 6 400 EUR pe an.

(4) În cazul în care valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident calculată

pe baza formulei prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol depășește 320 000 EUR, valoarea garanției pentru acoperirea pagubelor în caz de accident este de 320 000 EUR pe an.

(5) Contractul de garanție pentru acoperirea pagubelor în caz de accident sau de asigurare de răspundere civilă, specificat la articolul 1 alineatul (2) de la prezentul articol trebuie să fie în vigoare și să fie valabil în același timp cu tratarea deșeurilor periculoase.

34) la articolul 98⁶ punctul 1, textul „garanție sau garanție monetară” se înlocuiește cu textul „garanție pentru acoperirea pagubelor în caz de accident”;

35) la articolul 105 alineatul (2), textul „un operator de rețea care deține o autorizație legală de introducere pe piață, un operator de rețea de telecomunicații titular al unei licențe” se înlocuiește cu textul „un operator de rețea, astfel cum este menționat în Legea privind piața energiei electrice, care deține o licență acordată în temeiul Legii privind piața energiei electrice, o întreprindere de comunicații electronice, astfel cum se menționează în Legea privind comunicațiile electronice, care a transmis notificarea privind activitățile economice necesare în temeiul Legii privind comunicațiile electronice”;

36) la articolul 105 alineatul (3), textul „o întreprindere care deține o licență de întreținere a drumurilor, un administrator de infrastructură feroviară” se înlocuiește cu textul „o persoană competentă să întrețină drumurile publice care a prezentat notificarea activităților economice prevăzute de Codul construcțiilor, administrator de infrastructură feroviară, astfel cum se prevede în Legea privind căile ferate, care deține o licență în temeiul Legii privind căile ferate”;

37) la titlul articolului 124⁵, textul „Produse problematice și părți ale acestora care conțin substanțe periculoase” se înlocuiește cu textul „Produse problematice și părți ale acestora”;

38) la articolul 124⁵ alineatul (1), textul „Produse problematice și părți ale acestora care conțin substanțe periculoase” se înlocuiește cu textul „Produse problematice și părți ale acestora”;

39) textul articolului 127 se modifică și are următoarea formulare:

„(1) Autoritatea de procedură extrajudiciară pentru infracțiunile menționate la articolele 120-126¹⁰ din prezenta lege este următoarea:

1) Consiliul pentru Mediu;

2) Consiliul Poliției și Poliției de Frontieră;

3) municipalitatea rurală sau administrația orașului.

(2) Autoritatea de procedură extrajudiciară pentru delictе, menționată la articolele 120⁴, 120⁵ și 122 din prezenta lege sunt, de asemenea, Consiliul fiscal și vamal.

(3) Autoritatea de procedură extrajudiciară pentru delictе, menționată la articolele 122, 124⁶, și 126¹¹ din prezenta lege este, de asemenea, Autoritatea pentru Protecția Consumatorilor și Reglementare Tehnică.

(4) Autoritatea de procedură extrajudiciară pentru delictе, menționată la articolul 126¹⁰ din prezenta lege este, de asemenea, Comisia pentru acțiuni de salvare.

(5) Termenul de prescripție pentru delictе prevăzut la articolul 124 din prezenta lege este de trei ani.”;

Lauri Hussar
Președintele Riigikogu

Tallinn „_” 2023

Inițiată de Guvernul Republicii „...” 2023

semnat digital